

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési penzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sorára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után kűtön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Meghívás!

A marosvásárhelyi jogász-egylet I-ső (anyagi magánjog) szakosztályának Elekes Pál ur ő nagysága eltavozásával üresedésbe jött elnöki helyére, a mult október hó 29-én tartott szakülésben alólírt választatván meg; ennek folytán van szerencsém azon szakosztály tagjait a folyó évi november hó 5-én délután 4 órakor a helyi kaszinó-egylet tanácskozási termében tartandó szakülésbe, mentől számosabb megjelenésre, felhívni. Tanácskozás tárgyai levén a magyar kereskedelmi törvény tervezetének 5., 6. és 7. §§-ra vonatkozó indítvány, s a feletti vélemény; ugyszintén a magyar váltótörvény tervezetének módosítása tárgyában beterjesztett indítvány, s a feletti vélemény.

M.-Vásárhelytt, 1874. november 2-án.

Pipos Péter,
szakoszt. elnök.

M.-Vásárhely, 1874. nov. 3-án.

Igaz, hogy a közélet szemei jelenleg államunk szerencsétlenül kezelt háztartása felé irányulvák, és mindnyájunk óhajjai abban központosulnak, hogy Ghyczy-Herkules minél sikeresebben véghez vihesse a nagy munkát: a magyar állam pénzügyi rendezését s ez által hitelünk helyreállítását és megszilárdítását.

Ámde nem szabad pillanatra is behunynunk szemeinket az államunk testén levő többi veszélyes sebekkel szemben is.

Nem egyszer volt alkalmunk kiemelni az 1867. óta történt törvényhozási alkotások fényes oldalait, de viszont nem hallgathattuk és hallgathatjuk el azok tévedéseit is, kiket különben nagy mértékben tisztelünk s fölöttük pálcát törni annyival inkább nem merünk, mert tudjuk, hogy ők is emberek és így tévedésnek alávetett lények.

Azon törvények, melyeket a hon atyái hét év óta létre hozának, csak most a gyakorlat folytán tüntetik föl, hogy mily tulságosan loyalis, mily képzelődő, hui álmokképek után szaladgáló nép vagyunk mi mai napig.

Alig hogy a horváth testvérek (?) gyilkoló aczéla, — melyeket a mi vérünkben förösztének pirosra — hüvelyükbe dugattak: már is egy érzékeny szívű magyar kormány és országgyűlés kebelére fogadja a rakoncátlan népet, felruhazza nagy szabadsággal, helyet ad neki a magyar országgyűlésen, megengedi, hogy ott saját anyanyelvükön szólhassanak, nagy készséggel elvállalja, hogy: ha a horvát tartomány saját jövedelmei nem elegendők kiadásai fedezésére, ő maga pótolni fogja a hiányt (a mi 6 év alatt már néhány millióra ment) külön tartomány-gyűlést, bánt, minisztert stb. engedett nekik — és mindezért mi a jutalom?

rút halátlanság, durva idegenség, mondhatni megvettetés!

Nem elég az, hogy sajtójukban folyton a legesztelenebb rágalmakkal illetik a magyarokat, hogy felőlük a leglenézőbb kicsinyléssel nyilatkoznak; hanem közelebbről ország-világ szeme láttára nyilvánították ki, miszerint ők még csak látogatásával sem akarnak birni annak, hogy szt. István koronájához tartoznának,

Zágrábban ünnepély volt, nagy ünnepély, világra szóló ünnepély — mert a XIX. század legnagyobb hatalmának: a tudománynak épített templom; szóval: a magyar állam területén megnyitott mult hó 17-én a 3-ik egyetem.

Európa számos, régi, hírneves egyeteme volt képviselve, nemkülönben a magyar miniszterium m. tud. akadémia, a budapesti és kolozsvári egyetem stb. —

A város örömben, fényben úszik, lobogók töl tarka, szónoklatokkal telve; de magyar érzelmet, magyar nemzeti lobogót (kivéve egy privát hivatalnok házat és egy zárdát) vagy egyetlen udvarias magyar szót a vendégek fogadására — hasztalan keresünk.

Mig ellenben a németeket, tótókat, cseheket olaszokat stb. saját anyanyelvükön üdvözlék. A szertartások után következtek a lakomák, megereedtek a beszédek csatornái; valyon a magyar államért, a magyar királyért, vagy bár az ottlevő magas rangu m. vendégekért mondatott egy árva toaszt is? nem! Valjon hangzott-e a horvátok részéről (pedig sokan jól beszélnek a nyelvet) egyetlen magyar szó? nem!

Valóban ily megaláztatás egy államot egyik erőtlén és miveletlen tartománya részéről talán még soha sem ért!

Nagyon ideje már (talán késő is), hogy kormányunk, melynek tisztelettel hajlunk meg jóakaratá előtt, erélyes nemzeti politikát gyakoroljon és szerezze meg a haza területén az egységes államesszme tekintélyét és tiszteletét azon hatalmi eszközökkel, melyek rendelkezésére állanak; ha pedig van oly rothadt rész az állam testén, melyet veszély nélkül ott tartani nem lehet, akkor ne rettegjen oly műtét végrehajtásától, mely a magyar hazának csak üdvére lenne!

Egy jövő alkalommal egy más nemzetiség tulkapásairól fogunk megemlékezni. D.

Országgyűlés.

Október 29. A 28-án történt bizottsági választások előterjesztése után Pauler igazságügyér beterjeszti a magyar büntető- és váltójog iránti javaslatokat, s kéri mindkét javaslat ki nyomtatását és a jogügyi bizottsághoz utasítását; az igazságügyér rövid és classicus egyszerűséggel ajánlotta mindkét törvényjavaslatot, mely beszédet a ház éljenzéssel fogadott és jutalmazott.

Huszar Imre a polgári házasság ügyét melegíté fel, mire a kormányelnök előterjesztést ígért, s beszédét azon nyomós szavakkal fejezte be, hogy a kormány be fogja töltetni szavát.

Az egyház és állam közti viszonyok rendezésére vonatkozólag új bizottmány fog választatni; a többi speciális bizottság marad a mint volt. Korizmics indítványára a keleti vasut ügyét vizsgáló bizottság is megmarad régi szerkezetében. A ház egykedvűleg hallgatta Korizmicsot s fogadta el indítványát. A keleti vasut ügye már nem érdekel senkit. Addig, mig sokan azt hitték, hogy isten tudja miféle kriminalitás fog kisülni belőle, volt láрма elég; most, hogy kiderült, miszerint az egy nagy kár és pénzügyi botrány, de nem kriminalitás, most az emberek figyelme elfordult tőle. Pedig a dolog fontos, mert a keleti vasut ügye elintézve most sincs, csak a scandalumnak van vége, ha ugyan Simonyi Ernő alkalmilag nem szándékszik repetálni minden e tárgyban elmondott beszédét?

Október 30. Az egyes bizottságok tartottak, megalakulásuk tekintetéből, ülést.

Október 31. Elnök több előterjesztést tesz, melyek közül Fehérmegyének a tanfelügyelői intézmény megszüntetése és Alsó-Fehérmegyének az indokolatlanul távol levő képviselők illetményeinek elvonása tárgyában tett fölterjesztései érdekesebbek,

Shmausz Endre benyújtja a buda-pesti ügyvédi-egyletnek kérvényét, melyben az ügyvédi rendtartás közelebbi tárgyalása alkalmával a főrendiháznak a vegyes fegyelmi bíróság létesítését célzó módosítást mellőztetni kéri.

Molnár Antal beadja több Erdély hazaré-szi községnök nevében, nevezetesen Hétur, Szász-Nádas, Ozikmántor, Magyarós, Szénaverős, Fületeke, Domald, Hondorf, Ród, Kis-Szóllós, Sz.-Szt.-László, Örményes, Sz.-Szt.-Iván, Kis-Kund, Jovedits, Darlócz, Szász-Almás, Somogyon, Gyákos, Szász-Ernye kérvényét, melyben azt kéri, hogy egy újon felállítandó Segesvár Medgyes-megyében kebleztessenek be.

A kérvényi bizottsághoz utasittatik.

A ház által megválasztott bizottságok, egynek kivételével, megalakulván, bemutatják jelentéseiket.

Több tárgy nem lévén az ülés bezáratott.

Jogi szemle.

A „Székely Hirlap“ 83. sz. alatti cikkekre a 84. számban adott „non de legibus, sed secundum leges“ jelígs válasz írójához.

Disznajon, 1874. okt. 28-án.

Nem állítottuk s nem is állítjuk, hogy csak az 52. §. a. b. pontjaiban lehet rendes bírói illetőségtől eltérésnek helye; sőt fenutartottuk az eshetőséget, ha al-

peres az illetőség ellen törvényes időben kifogást tenni elmulasztotta, az 51. §. szerint bármelyik bíróság egyforma hatósággal, eo ipso, illetékes.

Mi, tisztán csak bírói hatáskör s illetőség közti különbségről szoltunk, s csupán e kérdést kívántuk tárgyalás alá bocsátani; azt állítottuk, hogy hatáskörtől eltérésnek helye nem lehet; már pedig, hogy 1000 forintért mozditott kereset egy egyesbírósnál hatáskör kérdése, azt a trts. 17. és 93-dik §§-ai értelmében vitatni, azt hisszük, senki sem fogja. Ebből folyólag hátra csak az a kérdés marad: lehet-e hatáskör, azaz: hatóság nélkül polgári bíróságoknak keresetet elfogadni, vagy sem? erre nézve most is tagadó véleményben maradunk, hivatkozva e tekintetben a trts. 8. §-ára, melyet az ellenvélemény sem tagad, sőt nyilván elismer.

— r. — l. —

A németek gazdasági vándorgyűléseiről, tekintettel saját viszonyainkra.

(Folytatása és vége.)

A német nemzetgazdasági képviselőnek vándorgyűlések alkalmával és azután is tanusított tevékenysége, más hasonló egyletekkel szemben, nem szorítkozik csak is mulékony eszmecserére és tagjainak beszédes nyilatkozataira; hanem fáradhatatlanul tényleg működött és a nép fölvilágosítása által előmozdította annak gazdasági érdekeit.

A nemzet-gazdaszat embereinek fáradhatatlan igyekezete, a valódi gazdaság hasznos terén halad és azoknak határozatai tudományosan mivel és gyakorlatilag tapasztalt egyének nézeteiből, olyanoktól ered, kik a tudákos, eredménytelen elvi küzdelmeket kerülők.

A míg más egyletek nagyrésztben mindent az államtól várnak és a megtagadott, vagy későn érkező segedelem esetében az állammal szemben pusztán zúgolódnak; a német nemzet gazdái ez oldalról semmit, vagy csak épen az elkerülhetetlent veszik igénybe.

A valóságos nemzetgazdák, kik a szellem magasb látköréből tekintik az élet valóságát, csak szabad mozgást követelnek és nem óhajtják a hatalomban részt venni és meg vannak elégedve avval, hogy: ha bármily erő és hatalom saját korlátain túl nem haladva, a rendes és hasznos működést meg nem gátolja; szóval: a gazdaszat és állam viszonyai egymással szemben barátságosak.

A valódi nemzetgazdaszat tudja, hogy az államtól a szerencsének kincstárát nem követelheti, hanem inkább az utóbbit hiven védi oly igényekkel szemben, melyek szerénytelenek és az állammal együtt minden társadalmi kapcsolatot képesek veszedelembé dönteni.

Minden, mit e részben az államtól követelhetünk, abból áll, hogy ez a hasznos dolgok akadályait megerőt-

lenitse és a társadalmi összhangzást üdvös törvényei által biztosítsa.

Ez képezi azon irányt, mely szerint a német gazdák saját ügyeiket kezelték és kezelik.

Ők az önsegélés, úgy a saját felelősség által vezérelt érzellemmel az erkölcsi és gazdaszati szabad szellem elvéből kiindulva haladnak, miért ezeknek körében nem hallunk semmit a gyakorlat és tudomány közötti ellentéttről, semmi panaszt a tőkepénzesek, az ipar, a kereskedelem és gazdaszat ellen, míg a socialisták egyleteiben akárhányszor fölmerül az indítvány, hogy az állam részéről oly intézetek szerveztetnének, melyek által az emberek a nyomor és éhhaláltól megmentve lennének. Sőt tudhatnánk fölemlíteni indítványokat, melyek szerint az államokat kényszeríteni kellene termelési társulatok létesítése- és fölsegélésére, hol a dolog mintegy kínálkoznék annak, ki azt úgy is kerüli.

Egy püspökt tudnánk megnevezni külföldről, a ki ugyan ilyenek létesítését közönyös adományok útján látta czélszerűnek indítványozni, mert ez is hiszi, vagy legalább hitte, hogy ez által minden szükség, minden nyomor azonnal elenyészik, azonban bátran elmondhatni reá, hogy „szegény, jámbor óhajtás!”

Előadottakkal ellentétben a német gazdák igyekezettüket arra fordítják, hogy a régi és újabb törvények által létesített minden olyan akadályok megszűnjének, melyek a gazdaszati erők mozgását és kifejlődését gátolják és igyekeztek oly irányt életre hozni, melyek új és eleven életerőt, úgy hasznos intézményeket teremtsenek.

Igy a Gothában megteremtett és ma már virágzásban diszló német gazdák vándorgyűlései által Gotha, Frankfurt, Köln, Stuttgart, Weimar, Drezda, Hannover, Nürnberg, Braunsweig és több német városokban felváltva oly tevékenység lett kifejtve, hogy ezen gyűléseknek lehet köszönni a czéhek káros intézményeinek megszüntetését és e helyett a szabad ipar behozatalát, törvény általi biztosítását.

Határozat hozatott az iparosok szabad költözése, úgy a házalók ügyében.

A pénztár folyama és kereskedelmi bankokra, vasútra, folyók, úgy utak közlekedési eszközeire kellő figyelmet fordítottak, míg korántsem felejtették el a csatornák építésére, a különböző monopoliumokra, a pénztőkéek kamatoztatására, veszélyes kártyajátékok és játékbankok betiltására alapos véleményt adni és illető helyt kérelmezni; sőt a birtokok rendezése, kereskedelmi törvény, vámkérdés szabályozása, úgy az adó kirovása ügyében tett igen tapintatos véleményezések mellett még arra is kiterjeszkedtek, hogy vajjon az állandó hadsereg fenntartása nem dönti az állam gazdait a legveszedelmesebb örvénybe.

Szóval: a német gazdák vállalata terhes, de elgyőzi annak kivitelét a férfias kitartás, mely a jólétet hazájukban biztosítja és más nemzetekkel szemben neveli a szükséges tekintélyt.

Elmondja, hogy tiszteletüket tenni jöttek s hogy megköszönjék a bánásmódot, melylyel a gazda őket hűségre kötelezte, s melyet meghálálni alig képesek. És miben áll ezen különös bánásmód? Talán elkényeztetés, vagy függetlenség, vagy még ennél is több, a gazda tekintélyét kisebbítő túllengédekenységben?

Nem, olvasóm! egyike sem ezeknek; a székely s a magyar nép nem oly önző s haszonleső, mint sokak, kik nem ismerik — mert nem is olyan könnyű ismerni — hiszik.

Élénk emlékezetemben állnak az udvarbírónak az újév első reggelén egy falusi gazdához intézett szavai: mert meghatottak, hogy mily kicsiny dolog s a gazda részéről épen semmiben sem kerülő az, a mi nekik oly jól, oly kimondhatatlanul jól esik; elmondotta, hogy mily jól esett nekik, midőn látták az év folytán, hogy: ha dolgoznak, még elismerést is nyernek, s hogy gazdájuk, kikre büszkék, nem csak leereszkedett hozzájuk, velük nem csak szót váltott, de nem ritkán kisebb-nagyobb bajaikban is osztozott; ha valamelyik beteg lett, mintha saját fia lett volna, ügyelt, gondozta azt, ha nem közvetlenül, legalább közvetve, s hogy hányszor volt eset reá, hogy önfeláldozóan inkább maga is ott ült a mezőn, veretni engedvén magát az eső által, mint hogy kocsijával elrobogjon s őket vezető nélkül hagyja ott sat.

A falusi gazda hűzzám fordulva ezeket mondá: „és én mindent megtettem és teszek e népért, mi nekem kicsibe kerül és neki mégis oly jót teszen és örömet okoz.” Vele tartok én is.

Az említettem felhozott népszokás is egy újabb bizonyítéka a nép életrealóságának, erkölcsének, mely,

Hogy mindezen szép és hasznos eredmény a mi gazdasági egyleteink-, vagy vándorgyűléseinknél mutatkozik-e, az egy oly kérdést képez, melylyel foglalkozni jó lenne minden magyar hazafiura nézve.

Annyi bizonyos, hogy: ha nem is elmaradva, de legalább elhaanyagolva igen sok dolgainkat föllehetjük.

Gyárfás József.

Maros mellől 1874. aug. hóban.

A Bethlenianum fehérvár-n.-enyedi collegium neblantsdvirág.
(Folytatás.)

Nagy-Enyedet, az alig öt ezer lakossal bíró várost, 1658-ban augusztus és szeptember hónapokban négy ízben támadta meg Köprili Mohamed mindenható török császári nagyvezér a török császár roppant hadával, segítségül vevén Mihály és Ghyka moldovai és oláhországi vajdákat, a krimi határokat és a szilisztriai basát rablócsordáikkal; a történelem tanusítja, hogy aug. 21-én az első megtámadásra a Csombord felől jövő tábor, mely már Erdély egy részét kirabolta volt, a város kapuinál a szövös magyarság megtámadva, határából kiűzte és Lippai Mihály vezetése alatt a megfutamodott ellenségtől a rabokat elvette. Ezután pár nappal újabb Fel-Enyed felől megtámadást dicsőségesen visszaverték és nagybecsű zsákmánnyal tértek vissza a városba. Alig néhány napi nyugalom után M.-Szt-Király felől a Maroson áttörve az időközben megérkezett öt ezer rendes, gyakorlott és föl-szerelt katonákkal szaporodva, bár eleinte az enyedieknek kedvezett a szerencse s egyszer vissza is űzték a Maroson, a százak a tizezereknek nagy áldozatok után is engedni voltak kénytelenek, és miután még egyszer a Szt-Király- és Tövis-utca végein levő sorompóknál a tizszeres ellenerővel megvítak, viaskodva a városig vonultak vissza, a kicsiny várba szorult be kicsinye-nagyja a száz szoros erőttől elnyomott népnek; és az akkorban nagy-hatalmu török császári sereg és nagyvezér, a fennebb említett három fejedelem és a szilisztriai basa egész táboruk erejével a várost elborítják és minden künnmardottakat levölve és kirabolva az egész várost felgyújtják; történtek ezek szept. 8., 9. és 10-kén.

Ilyen szorongatott állapotában a várfalak közé beszorított népnek, az ostromló sereg és rablócsoport követelése a néptől a várban megmentett minden drágaságait, arany- és ezüst neműit, pénzét, élelmiszereit és fegyvereit; igérvén egy beküldött török által, hogy így megadva magukat „elkísértetnék őket békével.” Mig ezen fosztó izenet fölött folyt a tanácskozás, az ostromló roppant tábor megnyugodott, hanem a még a vár környékében el nem pusztított házakat fölgyújtották; ezeknek lángjai a várfalakon fölül csaptak és az ellenség az ágyukat a várnak szegezte; a félelem tetőpontjára hágott s a túlerőtől megijedten, többen készek valának nejeiket, leányaikat és egész családjukat magukkal együtt lelő-

ha vele jól bánnak, megjutalmazni azt soha sem feled s jelképe ismét a gazda és népe közötti kölcsönös bizalom s egyetértésnek, mely inteni látszik, hogy a gazda népével úgy tudjon bánni, hogy annak szeretetét nyerhesse meg.

E leleményes s különösen kivitelben szép hálanyilatkozat üdvözlési népszokásnak csak kettőzteti becsét az, hogy nem minden gazda részesül e megtiszteltetésben; sőt megteszik azt, hogy a velük nem eléggé jól bánó gazdától egy másikhoz mennek és az ottaniakkal egyesülve, ők is az előttük különben ismeretlen, de jó híréről ismert gazdáuk tisztelkednek, mintegy azt kifejezni akarva, mennyire tisztzik saját gazdájuk ellenében az oly gazda, ki népével jól bánik, annak bizalmát, szeretetét nyeri meg.

Fölösleges ezek után fölemlitenem a már egy helyütt mondtam megjegyzést, hogy az ily gazdánál a munka sem oly nehéz, örömelebb, vidámabban tesznek alatti valódi mindent, mint a hol csak a muszáj rabjai s a gazda népéhez leereszkedni, talán jellemével össze sem férhetők tartja. Ki az, ki tapasztalásból mondhasson ellent? vagy ki ne hinné és ne tudná ezt?!

És most egy futó pillantást vetve a játszi babonaszerű, de, mert a nép tudja, hogy csak eshetőleg következik be, inkább játékszerű népszokásokra s aztán ismét a már erkölcsi tanussággal dicsekedőkre; kérdem: melyiket kárhoztatod, olvasóm? Egyiket sem úgy-e, mert mindenik felül áll a rémséges babonák- és hiábanvalóságokon, a népet, mely azt szerzé, büszkén, öntudatosan jellemezye.

= jegyü munkatársunktól.

TÁRCZA.

A SZÉKELY NÉPÉLETBŐL.

Népismei rajz.

(Folytatása és vége.)

I.

Az oly gazdákat aztán, a kik vele bánni tudnak, ők is megbecsülik, szeretik és tiszteletüket sok módon és több ízben kívánják gazdájuk iránt kimutatni; egy ilyen forma ragaszkodás és szeretet bizonyítéka ama fennebb említett üdvözlési népszokás, mely a következőkben összeilleszthető.

Újév beálltával, értsd ó-év utolsó napja éjjelén 12 órakor az egész cselédi személyzet, mindenik az év folytán folytatott szerepet játszva, gazdájuk ablaka alá gyűlnek: a lovász a lődobogást tünteti elő és gyí-gyí kiáltásokkal szerepel; az ökrész, a bérés: csá rendes, hó fizkö kiáltásokkal s az ostorosok hatalmas s egy előpróba után csaknem összhangzó pattogással; a kanász, disznópásztor kúrtjával nyáját hívón sat.; szóval: minden az év folytán alkalmazott ember azon szerepet viszi, melyben alkalmazva volt az év folytán; aztán a melyik legnagyobb hajlandóságot érez magában, rendesen az udvarbíró, feledve, vagy tán nem is tudva mit Kölseink mondott, hogy: „hajlandóság és tehetség, két különböző dolog,” előáll és nem ritkán kaeskarings és különösen ismétlődő szavakkal egy beszédben előadja, hogy mért lármázták fel ők éjjel a gazda urat.

vetni inkább, mintsem rabló tatár és mindennemű ostromlóknak ezeket élve áldozatul hagyják. De ez alatt künn és benn folyt az ostrom; a maroknyi magyar nép által a hatalmas ostromlókra oly hatalmas sikerrel pedig, hogy az ellenség pattantyusai és zászlótartói közül többeket lelővének; és ezek szükségesnek tarták az ellengeskedést, az ostromot e napon beszüntetni.

Az azutáni napon, szept. 11-kén, megújított a harc, az ostrom, mindkét felől, újból megkezdődött az alkudozás; a segítség nélküli nép ruházatján és napi élelmin kívül az oláh vajdáknak és törököknek a mi kevés ezüstjük, pénzük még fennmaradt vala, fegyvereiket, lőszereiket nagy részét, a tekintélyesebb és öregebb férfiak közül kezeseket és a tatár chám kívánságára három szép szűz leányt is adtak ki, az elejökbe szabott föltételeknek megfelelőleg; remélvén azt is, hogy ez által a többség a kezesekkel együtt életben marad és bár részben új alapot vetnek az elpusztított városnak. De ez sem elégíté ki a rablókat, hanem a hogy vágyuk kielégítve vala, ágyukat szegzének a vár egyik gyengébb részének; beszorult nemzetfeleink is Bolos Mihály vezetése alatt, „Istent segítségül hiva,“ embereiket elállították rendre, óntálaikból golyóbist öntöttek és az ostromra készültek.

Ekközben csodára és hálaadásra méltó dolog történt, mivel az Isten könyörüle rajtunk és bocsáta a mi ellenségeinkre oly szörnyű fergeteget, ugyannyira, hogy az ellenségnek a vár körül felütött zászlói közül egy néhány megégo, az ellenség pedig a felülről szállott tűz miatt kénytelenítettett a szőlőhegyekre szaladni.

Több százakra menő katonák maradtak halva az ellenség részéről; harmadnapra újból a várkapu eleibe jöttek ezek, de nemzetfeleinktől újból visszaverettek, mert a kirablott és a harczból megmaradt magyar népnek egyik kezesét: Varga Mihályt, nem volt mivel megváltani; szaladása közt a Miriszlóutca végén letérdepelték és fejét leüttetve, úgy távoztak el végképen.

Az enyedi magyar nép fogadást tett és minden évben bőjt és ez érdekében tartott ismételtizsletekkel ad hálát szent István király napja előtti vasárnapon a mindenek Urának, hogy erőt és bátorságot adott százszoros erővel megbirkozni és munkásságukat oda segíté, hogy a teljesen leégetett, kirablott várost újból fölépítheték; hazánk és nemzetünk jólléte és fennállhatása eszközésére az ezen élet-halál harczban felén túl leölt nemzetfeleinket oda nevelé és szaporítá, hogy a hiány a népben is kevés évek mulva már észrevehető ne lenne.

Bátor vagyok kérdeni a „Protestáns Közlöny“ fennebb jelzett értekező uraitól: vajjon a protestáns, tiszta vallásos felebaráti szeretettel, nem tekintve a nemzet is mindenesetre ily nemes, áldozatteljes tetteknek fölébredni kellett, magasztos és bizalomteljes hazafias érzelmeket, összeegyeztethető és a saját felekezetünk és nemzetünk jeles tagjainak s városának kigunyolása és sárraldobálása; én nem felelek reá, nyilatkozzék a közvélemény s találja megnyugvását az 1658-ban nemzetiségünk és hazánk védésében Enyeden és határán elesett minden rendű magyar polgárok dicső szelleme azon nyilatkozatban, melyet Háromszék s a vele egyesült egyházkerületek communitása, a Bethlen főiskola Enyeden tartása és védelme érdekében a közelebbi hetek folyama alatt, mint nemzetünk irányadó többsége határozatilag kimondott és az egyházkerületi gyűléshez feljuttatás végett az igazgatótanácsához felküldött.

Hanem, mejjünk tovább, lássuk Enyed veszedelmeit s lássuk a hitelfeletti erőt és kitartást, melylyel lakosai és környéke fiai nemcsak az idegen érdek és vallásgyűlölet táplálta ellenségein győzedelmeskedik, hanem lefegyverzi őket, a nevelő-anyát megtámadó fiait és a közvélemény által szégyenített meg őket.

Azon két szerencsétlen időkorhoz jutunk Enyed városa és környéke védelmében, melyekről a nemzet első költője: Vörösmartyval mondhatjuk:

„De, midőn az ellenségre fent vasat
Testvérek ellen hallom csörgeni,
Nem tilthatod meg forró könnyemet;
S ne tiltsad azt, uram király, soha,
Hogy a magyar szeresse szép hazáját,
S ha vért nem onthat, könnyet öntsön érte.“

(Folytatása köv.)

K ü l f ö l d.

Würzburgban okt. 29-én kezdetét vette a Kullmann elleni esküdtszéki tárgyalás. Vádolt, kit 4 csendőrkísért a terembe, telve van resignatióval; tekintete melegséget és makaösséget áruel. Kullmann teljesen beismeri tettét s hozzá teszi, hogy sajnálja, hogy nem ta-

lálta jobban s még egy második pisztolyt kellett volna, hogy készen tartson. Folytonosan Bismark lakása körül ólálkodott, nehogy elszalaszsa, mint Berlinben. A tett kivitelt hétfőre halasztotta, mivel vasárnap reá nézve szent Bismarkra azért lőtt, hogy őt a vallási harczok okozójául tekintette; személyes gyűlölete nem volt ellene. A mióta fette fölött gondolkozott, átlátja, hogy súlyos büntetést követett el. A törvényszéki orvosok: Vogt és Fábri az azon véleményét adják, hogy Kullman testi és lelki állapota teljesen rendes s beszámítható állapotban van, Riecke az azt mondja, hogy beszámíthatóságát igen sok körülmény akadályozza, Dr. Hubich azonban beszámíthatóságát elfogadja.

Kullman 14 évi börtönre s büntetése kiállása után 10 évig polgári jogainak elvesztésére ítéltetett. Az ítélet egykedvűleg fogadta s azon megnyugodott. A büntetését Bayreuth mellett a Szent-György fegyházban fogja kiállani.

Berlinben a német császár a tartományi-gyűlést okt. 29-én megnyitotta s a többek között ezeket mondotta: A viszonyok a külhatalmakkal barátságosak és jóakaratuak, s a barátság megőrzése, melyeket a császár külhatalmakkal kötött, állandó békét fog maga után vonni. A császártól minden kísérlet távol áll, arra nézve, hogy birodalmi hatalmát egyébre akarná fölhasználni, mint a birodalom védelmére; de, sőt épen ezen hatalom helyezi Németországot azon helyzetbe, hogy igazságtalan politikájukkal szemben hallgasson s hivatkozás és pártszenevellyel szemben csak akkor foglaljon állást, a mikor a dolog tettekre kerül.

Bécsből okt. 31-ről írják, hogy gr. Arnimnak meg fogna engedtetni, miszerint Karlsbadba mehessen.

A bécsi lapok Ghyecy financez-exposéja felett igen kedvezőleg nyilatkoznak; javaslatában garantiát látnak a magyar hitel helyreállítására nézve és Magyarhon hazafiasságától elvárják, hogy a pénzügyminiszter javaslatait el fogja fogadni.

Prága oct. 30. A pardubitz vadászaton Vilmos főherczeg is jelen fog lenni.

Nápoly oct. 30. A commune Garibaldi részére 3000 lire évi járadékékat szavazott meg.

H i r v a t.

— **Halottak napján** a Kálvária temető ritka szép fényben tündökölt, a gyönyörű őszi est csak emelte a látvány nagyszerűségét; pár ezer ember fordult meg ez este a róm. cath. temetőben, hol a kegyelet és szeretet mécszeinek ezrei lobogtak, a legtöbb sir friss koszorúval volt díszítve; s Voczelka a csak napokban elhalt jeles zeneköltő és karnagy sirhantján, Pongrácz zenekara játszott el néhány alkalmi darabot.

— **Múlt vasárnap** bucsuzott ki főtiszt. kanonok Veszei Károly ur, s ugyan ekkor tartotta beköszöntőjét új plebánusunk főtiszt. Kovács Ferencz ur is. A plebaniális templom már reggel korán zsufolásig megtelt ajtatos hívőkkel, hogy hallhassák még egyszer szeretett főpásztorukat, ki csaknem 7 évig volt tiszteletünk és közbecsülésünk tárgya. Megható és meghatott szavakkal vett búcsút derék plebánusunk, kinek jeles alkalmi beszéde nem egynek hozott a hallgatók közül könnyeket szemébe; Kovács Ferencz ur szintén átgondolt beszédet mondott, s a távozó iránt fájdalmas érzéseinket, csak új plebánusunk jó híre, s a személye iránt tápláló jó remények enyhítik némileg.

— **Nyéki szintársulata** múlt vasárnapon mutatta be magát, a „Csók“ című jól ismert jeles vigjátékban. A társulat minden tagja sikerrel igyekezett megoldani feladatát, s az eredmény — tekintettel az előadott darab nehézségére — egészen véve kielégítőnek mondható. Nem emlékszünk, hogy közelebbi időkben jobb vidéki szintársulat látogatott volna meg. A nők közül Palotainé, Lovasi József, Fábri Gizella és Ács Irma; a férfiak közül Osváth, Nyéki és Kovács István tűntek ki nagyobb szerepkörben. A szép számu közönség egész elégtelen, s azon biztos reményben távozott haza, hogy e társulat, ha minden darabnál enynyi szorgalmat és igyekezetet fejt ki, több élvezetes estét fog szerezni az előttünk álló unalmas téli időkben. Lapunk jövő száma már hozni fogja az állandó színházi rovatot, s ezután bővebben foglalkozunk a társulat tagjaival.

— **Székelv vőtanuk** emlékszóbrára újabban adakoztak: Ferencz József, kolozsvári unitárius lelkész és tanár, 5 frtot; gróf Haller Györgyné 5 frt, Szántó Gergely 2 frt, orvostudor: Szilágyi N. Sándor öt szekér fővenyet, Szász Dénes behordatott 2000 darab téglát, Lag György adott 500 db. téglát, Várad Kádár ajánlott

500 db. téglát, Jeddi Sándor ajánlott 6 db. sasfát, Vári Dani behordatott 500 db. téglát, Budai János 6 szekér fővenyet, egy névtelen úrnő 1 frtot, Hajnal Róza 1 aranyot, vagy: 5 frtot adott. A szobor mult kedden leérkezett ugyan és a föllállítás körül részint a városi közönség taligáival és ökreivel, gazda: Dabóczy Imre által, részint Seidl Károly, Sófai József és Pántya István segédekkel, részint Szathmári Sütő Ferencz ügybuzgalmával, részint pedig Barabás Sándor páratlan, tevékeny szorgalmával, ki ezen kívül 5 drb. lapos szögletkövet is adott, minden kitelhetőt megtesznek; de még sincs kilátás arra, hogy a leleplezés jövő tavasz előtt megtörténhessék, addig legalább a vasrácszat is elkészíthető lesz, melyre a n. é. közönség újból kegyeletes adakozásra kéri föl. M.-Vásárhely, 1874. november 1. Lázár Ádám, elnök.

— **A maros-vásárhelyi jótékony nő-egylet** a „székely árva-leányház igazgatóságával együttesen folyó 1871. évi november hó 8-án a „Transilvania“ disztermében szegényei és nyomorultjainak javára nagy tombolajátékot rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépti jegy ára 20 kr, egy sorsjegy ára 20 kr. Mindkét jegy előre váltható Fenyő, Dájbukát testvérek és könyvkereskedő Csiki Lajos urak kereskedéseiben, ugy minden választmányi tagnál, november 8-án pedig d. u. 3 órától kezdve a pénztárnál. A rendező bizottság.

— **Kullmann**, a kisingeni merénylő október 28-án lett elítélve a würzburgi trszék által 14 évi fogság, s politikai jogainak 10 évi elvesztésére.

— **A III-ik bűnügyi szakosztály** mult szombat tartott gyűlésében a tagok szép számmal vettek részt; dr. Székely József kir. főügyészi helyettes urnak lapunkban közzé tett s külön füzetben is megjelent az irhoni börtörendszer feletti véleménye képezte a tanácskozási tárgyat. A vita tulajdonképp a körül forgott, hogy e vélemény az alapszabályok értelmében, mint önálló indítvány, avagy vélemény tárgyalassék el? A többség utóbbi értelmében nyilatkozván, annak a rendes gyűléshez leendő fölterjesztése határozottatott el, s előadoul egyhangulag véleményező ur választatott meg.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-dik évi nov. 2-án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. b. által.

Sotschek F. Goldschmied M. e. tulajdonjog, Gologán V. M. s t. Gologán A. e. adósság, Marczel M. Avram A s t. előjegyzés, Csiki E. Tutchek K. csődtömege, e. költség, Sándor J. Izsák L. e. adósság, König H. csődtömege Keszler J. e. adósság, Olescher L. Bunt M. ellen szerződés teljesítése, Alarichter J. e. munkadíj, Schuster Gy. Schmiedt S. e. szántóföld, Schoppel J. Altstaedter J. s t. e. haszon megtérítés, Spach J. G. B. Bruckenthal A. hagyaték e. kártérítés, Sükösd J. Czillik E. e. vételár, Réman T. J. Feldrikán S. P. s t. adósság, Mankesch Fr. Teutsch Gy. e. vételár, Zeidner H. Perva J. e. vételár, Szabó G. s t. Csobán D. e. szolgáltatási hátrálék, Nagy F. s t. Jagadich P. e. végrehajtás, Vidder A. Kvichiurki J. e. vételár, Fodor J. Zsurka P. e. adósság iránti perük.

Ferencz Károly k. t. r. b. által.

Bató József s t. Lukács Mózes s t. tulajdonjog, Tobi Avramné Avram Nicolai és t. e. zárlat, Gy. Ditró és Szárhegy községek Kozma István e. 11373 frt 71 kr, a katonai kincstár Kovács Elek s t. ó terhek átkeblezése, Csiszár Pál Bányai Bogdán csődtömege e. 40 köböl tengeri, Toth István 304 köböl zab, Conrad Ottilia Keresztes Kálmán e. végrehajtás, Kopasz Lukács Nigner Kersch e. 600 frt váltóper, Szűcs Károly Galinter Károly e. 100 frt, Schreieber Betti Csehorni Károly e. zálogjog, Lázár Márton Ehrenreich Rozálie e. zálogjog, Tordai Zakariás korcsmárlási jog telek bejegyzése, Csucs János hagyaték e. Bálint János örökössei e. végrehajtás, Efraim Salamon Oláh Simon ellen zálogjog előjegyzési iránti perük.

Dr. Endes Gábor k. t. r. b. által.

Borka Petru Borka Alexa e. örökösödési jog, Bence András Biró Juliánna és t. e. 3477 frt kártérítés, Csik-szt.-mikliói r. cath. egyház Hajnal János e. 658

frt 98 krt, szász nemzeti egyetem a kir. kincstár ellen 236 frt 25 kr, Mendel Léb Marosán Iliszia s t. e. egy szántóföld, Kuapp Eduárd Jäger Tamás és t. e. egy zálogos kert, Vajda Ágnes Pataki Dániel e. 400 frt érdem díj, Székely Károly b. Szentkereszturi Sigmund és neje e. 3800 darab arany, Bazala Apolonia gr. Andrásy László e. korcsmajog, gr. Kun Ilona gr. Kun István e. tulajdonjog, Orosz István s neje Ferencz István e. tulajdonjog, gr. Nemes Ábrahám hit bizotmánya, Zsékán Geraszin Deák Pop Flóra s t. e. som. vh., Brechtner András Keszler Mihály ellen kártérítés iránti perők.

Déési Farkas k. t. r. b. által.

Klein J. Nándra Vaszi és Máriska e. 100 frt váltópere, Klein J. Nándra Vaszi és Máriska e. 100 frt, id. Barabás Domokos Csutak István e. fekvők, Sándor Márton Szócs András e. 42 frt 60 kr, Orbán Elek b. Orbán Ottó e. felén tuli károsodás miatti pere, Makrai László Furka János és Antal e. urb. kárpótlás, Affan Irina Dr. Madarász Imréné Affumi Antal e. hagyatéki ügy, Volf Sámuel gr. Teleki Domokosné és Veinstok József e. igényper, Tolnai Gábor Sárdi János e. hátr. hasz. iránti perők.

II. Tanács polgári ügyekben.

Tribus Antal k. t. r. által.

Steiger Ignác Neusser és Schmirch építési vállalkozó cég e, 2541 frt 59 kr biztosítás, Morariu György Lupu Juon s t. e. ingóságok, Ehrmann Katalin Konnert Katalin s t. végrehajtás alüli kiszakítás, Luts Mihály Tukurián Dmitru s t. e. kártérítés, Imreh Györgyné Vinea György hagyatéka e. 63 frt, Puris Krocsun, Banó József e. 31 frt 40 kr, Benedek Bernad Szuru Miklós e. marhák, Péter András Rusz Vonucz e. 2 ökör, Röhrich György Rohan Juon Toma és t. e. kártérítés, Hartmann Anna Dumbráva Andre ellen birtokháborítás iránti perük.

Sándor János k. t. r. b. által.

Szlávik János Efraim Salamon e. 160 frt, Tatár Nicolai Safta Juon Sperechez e. som. vh., Dánts Juon Kovács Kozma Sánfira e. som. vh., Popenets Jakab Purkariu Juga e. 87 frt, Veisz Volf Moldován Jákób ellen birtokháborítás, Novák Gergely Moldován Juon e. 176 frt, Simon József Mátha Gergely e. som. vh., özv. Csató Elekné Sikó Lajos e. som. vh., Máthé János Demeter Vaszi e. som. vh., Panatyie Dán Panatyie Matyie e. som. vh., Rozenberg Bernád Gálfalvi László 105 frt, Veszprémi László Hentes Juon ellen sommás vh. iránti perők.

Pipos Péter k. t. r. b. által.

Ráduly Elekné s t. Rancz Józ. e. birtokbóli kitiltás, marosszéki árvaszék Bakai József e. 154 frt 21 kr, Boda Ferencz és Boda Ferencz és Nagy Ézsaiás e. igénypere, Boda Jakabné özv. Hegyi Mózesné e. 100 frt, Daczó Károly Sebestyén Sámuel s t. e. 105 frt és 19 frt 64 kr, Berger János Berger Tamás e. 7 frt 85 krajczár, Meltzer István Plodsei Juon e. 70 frt, Naláczai Károly Vuju Boszinka ellen birtokháborítás iránti perők.

Petri Ádám k. t. r. b. által.

Baresai Ferencz csödügye, gr. Lázár Albert Pávai V. Emma e. 631 frt 50 kr, id. Farczádi János Gece intézet e. igénypere, Sipos Lila Farkas József e. ingóságok, Dávid Farkas Nagy Sándor hagyatéka e. 170 frt, Varga Antal Varga József e. som. vh., Glüch Mórích Sándor György ellen sommás viszzahelyezés iránti perők.

Szolga Miklós k. t. r. b. által.

Butykai Emil s t. Butyka Johánka s t. e. zálogos javak, Laczkódi Kresun Juon Grainár Anna s t. ellen tulajdonjog, Bogdánfi Berta Szabó Lajosné Reich Izsák e. 500 frt, Finta Miklós b. Miske Etelka e. szerződés kiállítása, b. Miske Etelka Finta Miklós e. zárlat, Miske Etelka Finta Miklós e. bérlestőli elmozdítás, Berszán Borbára Ráduly János e. hozomány kiadása, Neumann János Zudor D. e. 150 frt iránti perők.

Istvánfi Pál k. t. r. b. által.

Morschner Károly Marliu Rezső csödtömege e. 920 frt 2 kr, Volf Sámuel Horváth Juon Mafteiu e. zálogjog, Blasuis Pétrru Hermán Károly e. igénypere, Iczig Bojoru Hersko Strul e. igényper, Káspér János Kosch Mária 290 frt s jár., Pécsi Lászlóné Fodor János s t. e. 126 frt, özv. Bartha Pálné Bartha Pál e. 38 frt és 219

frt tartási díj, Zonda Gergely György János e. sóohelyezés, Sz.-László község Székely István s t. e. sóohelyezés, erdő-szakáli g. n. e. egyház az ugyanodavaló g. n. egyház e. birtokháborítás, Boga Pál Gál Antal e. 60 frt, Burszán Nicolai Rusz Nicolai e. 20 frt s jár., Kreidel Sámuelné Kreisel János e. 90 frt 89 kr, Buga Saveta Buga Simion e. sóohelyezés, Pakot Róza Barai János e. 16 frt, Benedek Lajos Vajasdi Lajos e. 30 frt, Simonka Stéfán Jakab György e. 50 frt, Bolgya Irimie Andrejka Gligor e. 67 frt 50 kr iránti perők.

Illyés Károly k. t. p. b. által.

Szongott T. és társa cég Czecz Miklós e. 365 frt, Gidofalvi Sándor Gidofalvi Márton e. fekvők, Balázs Sándor id. Széki Sámuel hagyatéka e. 9 darab fekvők, Oroján Stéfán Oroján Sánfira e. 6 darab fekvők, Nedoroszt Antal s t. Botta Gergely hagyatéka e. 493 frt 10 kr, Zoltán Gábor Moldován Juon e. ügyvédi munkadíj, Rancz Józsefné Rancz Rozalia és Borbára e. kárpótlás, László Mihály s t. László János e. végrendelet érvénytelenítése iránti perők.

III. Tanács büntügyekben.

Nagy Samu k. t. r. b. által.

Drotleff András tolvajság, Nagy János testisértés, Baeiu Izsáku testisértés, Zahovski György s t. testisért. iránti büntügyök.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Veres Ádám lopási kihágás, Schvartzberger Mendel testisértés, Tokai János becsületsértés, Szilyási Zsuzsanna s t. becsületsértés, Simu Nicolai s t. becsületsértés, Kunnesán Gábor testisértés, Kuron Jákób testisértés, Rusz Juon becsületsértés, Lungu József becsületsértés, Melczer Anna becsületsértés, Georg Skutia lopás, Banciu Juon s t. testisértés, Nagy Lajos sikkasztás, Fazakas Elek s t. csalás, Bergbián Petru lopás, Iszpász Nicolai lopás, Muncsa Juon sikkasztás, Uretye Simion nehéz testisértés iránti perük.

Popovics Servián k. t. r. b. által.

Albert János testisértés, Marporan Nicolai testisértés, Sándor Lázár becsületsértés, Leményi Miklós testisértés, Máthé András s t. becsületsértés, Rettegi György becsületsértés, Gräf Tamás becsületsértés, Gligor Toma s t. testisértés, Mária lui Vaszilie Oni Opri s t. becsületsértés, Jurca Elia becsületsértés, Jungvirth Mátyás testisértés, Bortis Mária s t. lopás, Filip Profiu lui Dumitru lopás, Petrutzka Jósif testisértés, Vits Ádám testisértés, Csügedi Aurán Macsinica becsületsértés, Rutsai Borbára s t. becsületsértés, Duma Lászku testisértés, Duma L.-né becs. sért., Kurteán Vortolomia testisértés iránti büntügyök.

Antalfi Gábor k. t. r. b. által.

Kovács Julis s társa becsületsértés, Karácsonyi Gyula vagyonbiztonság, Palatkás István testisértés, Ungur Pável s társa testisértés, Hegedüs György testisértés, Janda Ferencz becsületsértés, Grecu Izidor testisértés, Oláh János életbiztonság és közerkölcsiség, Miron Kakas Péter és t. testi és közhivatali kötelesség, Dragomit Sintika becsület biztonsága, Kloss Katalin testisértés, Jurka Juon testi és Olteanu Mária l. George becsületsértés, Juon Hader testi biztonsága, Nicolai Tomi Tesia s társa testisértés, Schell András becsületsértés, Nitkovszki Károly testisértés, Gergely István testisértés, Pap Isván testisértés, Plihal György testisértés, Palkó Mihály közintézetek és becsületsértésiránti perők.

Dr. Dózsa Miklós k. t. p. b. által.

Polák Todor és Bartók Nucz tolvajság, Serbán Juon tolvajság, Rusz lui Gligorás lui Láken életbiztonság, Csokán Miklós sulyos testisértés, Jancsó Zakariás nyilvános erőszakoskodás, Ökrös János s társai emberölés, sulyos testisértés, Márk Luka s társai rablás, Fegyver Józ. sulyos testisértés, Lüst János s társa lopás, Váraljai Simon s társai tolvajság és nyilvános erőszak, Nagy Sigmundné s t. becsületbiztonság, Gandi Istvánné becs. bizt., Bodnár Anna becs. biztonsága, Stoik J. közbiz., Kohán Samu s társai becsületsértés, Botz Gavris és neje tulajon biztonsága, Luts Dániel s társai becsület biztonsága, Bándi György becsületsértés, Jakab Antal becsületsértés, Kisfaludi Mózes és neje becsületsértés, Kádár Ferenczné becsületsértés, Jánosi József becsületsértés, Demeter Józsefné becsületsértés, Felmek Erzsébet becsületsértés, Kuk Pista tolvajság, Bitzi Nutz s t. testisértés, Henel József becsületsértés, Haupt János közintézkedések, Reimer Márton becsületsértés, Moritz Sára testisértés, Kozma Viku s t. közintézkedés, Astyilán Anna becsületsértés, Deák

Lajos testisértés, Gerich Károly becsületsértés, Bartha Sándor s t. lopás, Rusz Éva tulajdon biztonság, Rusz Petru tulajdon biztonság, Márton József becsületsértés, Kulcsár Mihály becsületsértés, Simon István becsületsértés iránti büntügyök.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Antalfi Gábor k. t. r. b. által.

Gr. Bethlen Gábor s társai a keresdi volt urbéresek e. határ tagosítási költségek, b. Szentkereszt György s társai a hosszuaszói volt urbéresek e. erdőszabályozás, Székely Gergely Pál József e. egy beltelek visszabocsátása, a szász nemzeti egyetem Kákova s társ. községei e. havási díjak, a gy.-fehérvári rom. cath. káptalan és a karuai volt urbéresek között eredő tulajdon, az algyógyi közbirtokosság az al- fel- és feredő gyógyi volt urbéresek e. határ tagosítás iránti perük.

Gruz István k. t. p. b. által.

Gr. Bánffy Miklós Gámpe Márton e. egy malom, papfalvi volt urbéresek Macskásy Ferencz erdő s legelő, szabályozása, özv. Macskásy Lajosné Sztojka Simion el-elel majorság természetű fekvők, Rakoltza Stéfán Koródi Sámuel e. urb. term. fekvők, Rác Maxim Koródi Sámuel e. ugyanazért, gyulafehérvári papnevelde, Ó-Herepe község e. legelő elkülönítés, kir. kincstár új Jurka község és társai e. erdőszabályozás, Vád községe a kir. kincstár és Ohába község e. erdőszabály. iránti perük.

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.

HIRDETMÉNYEK.

(69)

(3—3)

Árverési hirdetmény.

A maros-vásárhelyi csizmakészítő ipartársulatnak a nagy piac sorban a legjobb helyen 540. szám alatti köépületes telke, mely áll 7 szobából, kényelmesen ellátva, utczára nyíló két ajtóval, melynek egyike jelenben mésszárszék; alkalmas konyhával, nagy istállóval, nagy félereszszel, jó pinczével, tágas udvarral, jó kúttal ellátva, az **1875-ik év április hó 24-től** kezdve, három egymás után következő évekre, vendéglőnek vagy bármi használatra, **folyó év november hó 24-ik** napján a hely színén, délután 2 órakor közárverés útján, a legtöbbet ígérőnek ki fog adatni; felkiáltási ár **1500 o. é. forint**, bánatpénz annak 10%, mire a ki-venni szándékozók tisztelettel meghivatnak.

A kiadási feltételek addig is megtekinthetők társulati elnök Onodi Sándor ur házánál régi-baromvásár-utca 679-ik szám alatt.

Sz. 4927.

(3—3)

1874.

Hirdetmény.

Alólírt által ezennel közhirrre tétetik, miszerint Marosszék birtokossági havasan 1000 hosszu öl száraz bükkfa eladó, akár egyenként, akár nagyobb mennyiségben, az őlfákhoz kellőleg ujonnan igazított ut vezet.

Egy ölnék az ára helyben 3 frt 50 kr.

M.-Vásárhelytt, 1874. október 14.

alkirálybíró helyett
Bothos Gyula,
főjegyző.

(70)

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt év. ref. főiskola gyorssajtóján 1874.